

Izvilums no Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likuma

(Uz 05.01.2021.)

17.pants. Darbiekārtošanas pakalpojumu sniegšanas ierobežojumi

(1) Darbiekārtošanas pakalpojumi ir:

1) starpniecības pakalpojumi darbiekārtošanā:

a) pakalpojumi, kuru ietvaros darbiekārtošanas pakalpojumu sniedzējs nodrošina personai darba vai civildienesta attiecību nodibināšanu, kā arī strādāšanu par atlīdzību starptautiskā jaunatnes kultūras, izglītības, nodarbinātības un pieredzes apmaiņas programmā (starptautiskā aukļu apmaiņas programmā, izglītības un darba programmā, darba un ceļošanas un brīvdienu darba programmā un citās programmās),

b) pakalpojumi, kas saistīti ar darba meklēšanu, ar to saprotot konsultēšanu darbiekārtošanas jautājumos, informēšanu par brīvajām darba vietām un citus līdzvērtīgus pakalpojumus, kas paredzēti, lai piedāvātu vai atvieglotu personai darba tiesisko attiecību nodibināšanu,

c) pakalpojumi darba devējiem potenciālo darbinieku atlasei, izņemot pakalpojumus, kas saistīti ar darba sludinājumu izvietojumu un reklāmu, ja vien šādas reklāmas mērķis nav darbiekārtošanas pakalpojumu sniegšana;

2) darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumi, kuru ietvaros darbiekārtošanas pakalpojumu sniedzējs kā darba devējs nosūta darbinieku uz noteiktu laiku personai, kuras labā un vadībā tiks veikts darbs.

(2) Sniegt darbiekārtošanas pakalpojumus (izņemot kuģa apkalpes komplektēšanu un pakalpojumus darba devējiem potenciālo darbinieku atlasei darbam Latvijā) atļauts komersantiem, kuriem Nodarbinātības valsts aģentūra izsniegusi attiecīgu licenci.

(3) Ar kuģa apkalpes komplektēšanu atļauts nodarboties komersantiem, kuri saņēmuši Latvijas Jūras administrācijas izsniegtu speciālu atļauju (licenci).

(4) Ja citā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrēts komersants ir tiesīgs sniegt darbiekārtošanas pakalpojumus saskaņā ar attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem, minētajam komersantam, pirms viņš uzsāk šādu pakalpojumu sniegšanu Latvijā, ir pienākums rakstveidā par to informēt Nodarbinātības valsts aģentūru, norādot pakalpojuma sniegšanas datumu, norises vietu un plānoto pakalpojuma sniegšanas ilgumu, un iesniegt tāda kompetentas attiecīgās dalībvalsts institūcijas izsniegta dokumenta kopiju, kas apliecina, ka komersants ir tiesīgs sniegt darbiekārtošanas pakalpojumus attiecīgajā dalībvalstī.

(5) Administratīvo aktu par licences izsniegšanu, kā arī par licences darbības apturēšanu vai licences anulēšanu izdod Nodarbinātības valsts aģentūra.

(6) Administratīvā akta par licences izsniegšanu, licences darbības apturēšanu vai licences anulēšanu apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(7) Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu ietvaros darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēja un darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu saņēmēja noslēgtās vienošanās, kas aizliedz vai ierobežo darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja norīkotā darbinieka tiesības nodibināt darba tiesiskās attiecības tieši ar darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēju, nav spēkā.

(8) Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs un darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu saņēmējs var vienoties par samērīgu kompensāciju darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējam par izdevumiem, kas tam radušies saistībā ar darbinieku norīkošanu, pieņemšanu darbā un apmācību, ja darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja darbinieks nodibina darba tiesiskās attiecības ar attiecīgo darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēju.

(9) Darbiekārtošanas pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs darba meklētājam vai darbiniekam noteikt maksu par sniegtajiem darbiekārtošanas pakalpojumiem.